

Biełaruskaja

KRYNICA

PALITYČNAJA, HRAMADZKAJA i LITERATURNAJA HAZETA

Adras Redakcyi i Administracyi:
WILNIA, LUDWISARSKAJA 1-19. (Wilno, Ludwisarska 1-19)
Redakcyja adžyniena ad 9 hadz. ran. da 4 hadz. wieč.

Ceny abwiestak pawodle ŭmowy.

„Bieł. KRYNICA“ kaštuje na hod—4 zał., na paŭhoda —
2 zał., na 3 miesiacy—1 zał. Zahranicu ŭdwaia daražej.
HAZETA WYCHODZIĆ RAZ U TYDZIEŃ.

Biełarusy!

Biełaruski Nacyjanalny Kamitet hetym pawiedamlaje, što ŭ sieradu 25 h. m. prypadaje dzień
Wialikaha Biełaruskaha Narodnaha Świata — 13-tyja ŭhodkiAbwieščańnia Niezaležnaści Biełaruskaj Narodnaj
Respubliki.Za prykładam minułych hadoŭ Biełaruski Nacyjanalny Kamitet u Wilni ładzić i sioleta ŭračys-
taje światkawańnie z nastupnaj prahramaj:U NIADZIELU 22 h. m.: 1) a hadzinie 10-aj ranicy nabaženstwa ŭ kaściele św. Mikałaja (zaw.
św. Mikałaja Nr 8), 2) a hadzinie 12 i 30 minut nabaženstwa ŭ carkwie św. Mikałaja (Wialikaja wul. 32).U SIERADU 25-ha h. m. — a hadzinie 7 i 30 minut u wiečary ŭračystaja akademijskaja
i koncert — ŭ sali domu pry Zawalnej wul. Nr. 1.

UWACHOD NA AKADEMIJU WOLNY.

Wilnia 17.III.1931 h.

Prezidyjum Bieł. Nac. K-tu.

Wilnia, Ludwisarskaja 1-19.

Bankroctwa čužych orjentacyjaŭ.

(Da ideologii B.Ch.D.)

25.III.1918 — 25.III.1931.

25.III sioletniha hodu minaje trynaccac ha-
doŭ ad dnia abwieščańnia Niezaležnaści Biełaru-
si, jakoha dakanaha Biełaruskaja Rada Respub-
liki 1918 h., wybranaja Usiobiełaruskim Narod-
nym Źjezdam u Miensku 1917 h. u miesiacy
śniežni.Praŭda, heta abwieščańnie biełaruskaj nie-
zaležnaści aŭ da siańnia tak i asiałoŭka tolki ab-
wieščańniem, tolki papiarowym dakumentam. Zna-
čeńnie adnak hetaha ŭsionarodnaha biełaruskaha
aktu — ahramadnaje. Dzień 25 sakawika, dzień
abwieščańnia biełaruskaj niezaležnaści — heta
sapraŭdy dzień wasny našaha narodu, heta dzień,
kali narod naš wyjawiŭ svoj apošni, najwyšejšy
Ideał.Pašla hetaha wialikaha narodnaha aktu as-
tawalaŭsia biełaruskamu narodu tolki naprużyć
usie swaje siły, kab heny Ideał asiahnuć, kab
henaje wialikaje Slowa narodu spoŭnić, kab jano
stałaŭsia ciełam.I sapraŭdy, pašla hetaha Slowa, adrazu pa-
čaŭsia čyn, pašla abwieščańnia Ideału pačałaŭsia
praca dzieła jaho zdabyćcia. Praca heta spačat-
ku była sapraŭdy idejnaj, samastojnaj, narodnaj
i sapraŭdy wiadučaj da henaj wialikaj mety.Ale woś pryšoŭ Ryski mir miž Polščaj i Ra-
siejaj u 1921 h.; padzialiŭ jon Biełaruś na dźwie
časćci, z jakich adna — značna bolšaja, asnaŭna-
ja, apynułaŭsia pad ŭładaj rasiejskich kamunistau,
a druhaja pad Polščaj. Dziaržaŭnaja i kulturnaja
pierawaha Maskwy i Wašawy nad Biełarusijaj
prymili wieru mnohich biełarusau u swaje ŭłas-
nyja siły i jašče dalej adsunuli ad ich wačej
Ideał niezaležnaści swajho narodu i stwaryli ŭ
biełarusau dźwie čužyja orjentacyi — rasiejskuju
i polskuju. Heta znača, što mnohija biełarusy,
kab asiahnuć svoj najwyšejšy Ideał, samastojnaść
swajho narodu, pačali ražličać na čužyja, polski-
ja i maskoŭskija, niaprychilnyja biełarusam siły.Hetaje žniawierańnie ŭ biełarusau u swaje
siły, hetaje zhuba swajej ŭłasnej darohi, hetaje
ideolohičnae biaspućcie asabliwa sprytna i razam
cynična było wykarystana maskoŭskimi kamuni-
stami. Dzieła prymanki jany Biełarusi pryznali
swajho rodu aŭtanomiju i nawet nazwali jaje čuć
nie niezaležnaj, stwaryli biełaruskija školy, jak
nižejšyja, tak i wyšejšyja, a takža bralisia ŭžo,
jak mnohim wydawałaŭsia, nie na žarty, i za spra-
wu budawańnia Biełarusi ekanamična, zhodna z
intaresami biełaruskaha narodu.Heta ŭsio na biełarusau, asabliwa ŭzhada-
wanych na rasiejskim nihilizmie i na Marksie ŭ
rasiejskim wydańni, zrabiła cialačaje zachopleń-
nie kamunistami i biez ahladki pchała ich u ka-
munistyčnyja abojmy. Hetkaje biełaruskaje žja-wišča daskanalna ŭciamili kamunisty i dalej jaho
wykarystwali. Jany tut pad Polščaj stwaryli „Hra-
madu“, jakaja mieła swajej metaj hałoŭnaj, reč
zrozumiełaŭsia, wychwalać kamunistyčnyju palityku
ŭ Miensku, komunizawać i aslaŭlać maralna bieł-
aruski narod i zmahacca rašuča z usiakimi tut
prajawami biełaruskaj nacyjanalnej niezaležnaj
palityki. Treba pryznać, što „Hramada“ swaju
hetu słužebnuju rolu wypaŭniała nie za strach,
jak kažuć, a za „sowieść“. Dla mnohaj biełaru-
skaj intelihiencyi, nia dumajučaj katehoryjami
narodnymi i ŭłasnymi, a takža nie dašpieŭšaj da
rozumieńnia patreby twareńnia biełaruskaj na-
rodnaj ideologii, stwarylaŭsia illuzija, što da bieł-
aruskaha najwyšejšaha Ideału wiadzie tolki ka-
munizm. U rezultacie značnaja kolkaść biełaru-
skaj intelihiencyi, siarod jakoj akazalisia adzinki
całkom paważnyja, adusiul pažjaždžałaŭsia ŭ Miensk,
byccam u biełaruskuju Mekku. U rezultacie aka-
zalaŭsia, što my pradbačyli i prad čym zaŭsiłody
praścierahali biełaruski narod, što ŭsia hena „na-
cycjanalnaja“ bałšawickaja palityka adnosna biełaru-
sau była časowaj fikcyjaj i prawakacyjaj. Kamunisty
zamanili nia mała biełarusau, kab ich žnišćyć pašla
maralna i fizyčna, što i robić siańnia z imi u
swaich turmach. Niščać jany tam siańnia bieŭspa-
šadna takža i ŭsio žyćcio biełaruskaje, jak kul-
turnaje, tak i ekanamičnaje.Inšyja-ž uznoŭ biełarusy, takža nia majučyja
ideolohičnych, ani razumiejučyja ich patrebu,
pahladaŭ na biełaruski nacyjanalny Ideał, a bu-
dučyja takim ci inšym sposabam „pryhałubleny-
ja“ da palakoŭ, kirawalisia na Polšč, jak na tu-
ju siłu, jakaja čamuści mieła adyhrać niejkuju
asabliušuju rolu ŭ sprawie wyzwaleńnia Biełaru-
si. Praŭda, palityčnyja biełaruskija hrupy, jakija
orientawalisia na Polšč, jak chutka paŭstawali,
tak chutka i hinuli, nia robiacy na biełaruski
narod badaj anjakaha ŭražańnia. Hrupy hetyja
byli polskaj palitykaj wykarystawany ŭ małych
tolki ramkach, bajažliwa i tolki dzieła jakoj kan-
kretnaj palityčnaj patreby.Pašla razhromu „Hramady“ pad Polščaj,
zniadaŭnych staŭpoŭ biełaruskaj orjentacyi na čyr-
wonych kamunistau niekatoryja takža zorjentawa-
lisia na Polšč. Polskija palityki, reč zrazumie-
łaŭsia, prychinili ich i wykarystwujuć dzieła asla-
leńnia biełaruskaha narodnaha niezaležnaha ru-
chu ŭ Zach. Biełarusi.Rezultat, jak bačym, biełaruskich orjenta-
cyjaŭ na čužyja i riaprychilnyja nam siły, heta
poŭnaje ich bankroctwa.I zrazumiełaŭsia reč. Treba być abo sapraŭ-
dy naiŭnym, abo zwyčajnym aferystam, kab he-
taha nie rozumieć, abo symulawać niarazumień-nie. Niama nijakich ani maralnych, ani lohič-
nych padstaŭ dumać i wymahać, kab čužyn-
cy, a časta i worahi biełaruskaha narodu, zmaha-
lisia za hety narod i budawali jahonuju dolu!Zdabyć svoj najwyšejšy Ideał, asiahnuć
swaju poŭnuju samastojnaść, moža i pawinien
sam narod świedamy hetaha Ideału i pažadajučy
jaho. Wiedama, heta nia znača, što biełarusy ŭ
imknieńni da swajej samastojnaści nie pawinny
šukać sabie pomačy. My pawinny šukać adpa-
wiednych sabie sajuźnikaŭ. Takimi adnak z na-
tury samaj nia moža być ani Wašawa, ani
Maskwa, jak zacikaŭlenyja ŭ našym nacyjanal-
nym i palityčnym niaśnawańni. Naturalnymi-ž
našymi sajuźnikami žjaŭlajuca ŭkraiŭcy i litoŭ-
cy. Praŭda, z hetymi susiednimi narodami my
takža majem spornyja sprawy terytorjalnyja, na
što my nie pawinny zakrywać wačej, ale sprawy
hetyja adnosiacca da budučyni, datyčać tolki nie-
wialičkaj časćci terytoryi i całkom nie datyčać
poŭnaha i istotnaha adradžeńnia ŭsich hetych
narodaŭ. Dy bolš taho: biełarusau, litoŭcaŭ i ŭk-
raincaŭ dzielić nadta mała što, a luča nadta
šmat — ich luča žyćciowaja patreba bližejšaha
užajemnaha sužyćcia i užajemnaha padtrymańnia,
kab zdabyć dla kožnaj z hetych nacyjaŭ poŭnu-
ju samastojnaść i—kab zdabyušy— ŭтрымаць jaje.Hetakaje biełaruskaje ideolohija, jakuju my ŭžo
druhi dziesiatk hadoŭ ražwiwajem na bačynach
našaj časopisi, asabliwa ciapier, u trynaccatyja
ŭhodki abwieščańnia Niezaležnaści Biełarusi,
kali biełaruskija orjentacyi na čužackija i waro-
žyja nam siły zbankrutawali całkom, nabiraje
asabliwaha značeńnia.

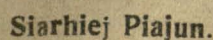
Z Biełaruskaha žyćcia.

Kulturnaja praca. Biełaruski Instytut Ha-
spad. i Kult., aprača aświatna-kulturnaj pracy na
wioscy praz hurtki Instytutu, wiaździe kulturnuju
rabotu i ŭ Centry — Wilni.U minuluju niadzielu 15 h. m. u pamiaš-
čeńni C. U. B. I. H. i K. dr. St. Hrynkievič
pračytaŭ dalejšy ciah swajho referatu „Ab na-
rodnach uniwersytetach. Referat dr. Hrynkieviča
wyklikaŭ wialikaje zacikaŭleńnie siarod słuha-
čoŭ, jakija pašla referatu, u mnohim liku, zabi-
rali hołas u dyskusijach. Pašla dyskusijskaja wyja-
wiłaŭsia patreba praktyčnaje pakazowaje lekcyi me-
todaŭ nawučańnia ŭ „narodnych uniwersytetach“. Hetkuju lekcyju dr. Hrynkievič abiacaŭ pračytać
pa Wialikadni.U niadzielu 22 h. m. a hadzinie 4-aj pa paŭ-
dni ŭ pam. Centr. Uradu B. I. H. i K. — Ludwi-
sarskaja 1—19 pračytaje referat ab św. Parascy
(Eŭfrasiiŭni) Polackaj hram. Lipski.Rekolekcyi. Dnia 16, 17 i 18 h. m. biełaru-
skija ksiandzy naładzili ŭ kaściele św. Mikałaja
ŭ Wilni rekolekcyi dla wilenskich biełarusau
katalikoŭ. Słuhačy rekolekcyjaŭ 18 h. m. adby-
li spowiedź, a nazaŭtra 19 h. m. supolna pry-
stupili da św. Komunii.

Z USCHODNIAJE BIEŁARUSI.

Bjuć kamsamolcaŭ. „Савецкая Беларусь“
z dnia 16 h. m. padaŭ, što ŭ Aršanskim „chle-
bazawodzie“ rabotniki pabili kamsamolca, jaki
prychodziŭ u „chlebazawod“ pa masła. Kamsa-
molec zamiest masła dastaŭ ad staršaha rabotni-
ka-kiraŭnika žmieny rabotnikaŭ u haławu formaj
z ciestam.Za heta kamunisty taho rabotnika pieradali
ŭ sud i trebujuć surowaj kary, a astalnych ra-
botnikaŭ, cełuju žmieniu, pazbawili pracy.Hetych rabotnikaŭ kamunisty padazrajuć u
antysemityzmie, bo pabity kamsamolec — žydok.
Čyrwonyja abozy z draŭmi ŭ Miensk.
„Зьвязда“ padaŭ, što sialanie cełym abozam u
liku niekalkich dziesiatkaŭ furmanak prywiazli
kamunistam „padarunak“ droŭ.Wiedama, jaki heta „padarunak“, kali i sa-
mi sialanie siadziać u chałodnych chatach, bo
bałšawiki wydajuć i apał pa kartačkach.

Da nas pišuć.

CIAŹKIJA ČASY.

Smarhoni, Ašmianskaha paw. Takich časů, jakija ciapier pierażywajem, sučasnaje pakaleńnie nie pamiataje. Usiaho jość i byccam usio tanna, a kupić naš sielanin ničoha nia moža, bo dla jaho usio doraha i niedastupna.

Sialanskija pradukty za biascen iduć, zarabotkaŭ nidzie nijakich, dyk i wychodzić, ja u toj pahaworcy — „choć chleba łusta, ale ū kišani pusta“.

Z pryčyny hetaje pustaty ū sialanskich kišanioch dla sielanina fabryčnyja tawary wielmi darahija i prosta niedastupnja.

Jość u nas kasa Stefčyka, jakaja pażyčaje sialanam hrošy. Ale chto-ž tudy dastupicca za šlachturnami dy znajomymi z kiraŭnikami hetaj kasy? Sielaninu našamu ūstody toje, što ad pana astaniecca.

Praŭda, stohnuć ciapier i pany, łaskawa zahladajučy ū roznyja kasy, ale muzyku dyk i wočy na łob lezuć.

A hetamu, kažuć, winawat kryzys. Ale kali jon i končycca? Na moj pahlad, dyk i nam biełarusam treba zmahacca z kryzysam, ale pabiełarusku.

CIEMRA—WORAH ČAŁAWIEKA.

Troščycy, Staŭpeckaha paw. Niama bolšaha woraha dla čaławieka, jak ciemra. Ciemra rodzić usie biedy. Ciemra pieraškadžaje i ū baraćbie sa złom. Słowam, ciemra matka ūsich biedaŭ.

Jak wiedama, zimoj sialanie majuć šmat wolnaha času. Hety wolny čas treba było-b addać dla niejkaje karyści dla siabie. Ale dzie tam! Ciemra biare wierch i pieraškadžaje.

Našy wiaskoŭcy zamiest zaniacca čymś karyśniejšym: hazetaj ci knižkaj — zbierucca ū adnu chatu i dawaj kartami zahaniać adzin druhomu „waza“, abo razyhrywać „padkidanaha durnia“.

Pryšłosia mnie być u adnoj dawoli mocna ciomnaj wioscy našaje Staŭpeččyny. Pytaju ū moładzi, čym jana zajmajecaa ū wolny čas. Adkazajuć, što ihrajuć u „kazła“. Pytajuśa, a jakija da was prychodziać hazety? Dy niakija, — adkazajuć i pajaśniajuć, što čytać hazety ūważajuć za soram, bo starejšyja śmiajucca z tych, jakija čytajuć hazety.

Braty, stydna biezkarystna šlopać u karty i nia čytać hazety! Wykińcie z swaich hałoŭ takaje paniaćcie! Wypiswajcie swaje biełaruskija hazety, čytajcie ich, a jany was buduć wučyć, što treba rabić, kab było lepš żyć. Swaje biełaruskija hazety nawučać was i dobraj i karysnej razryŭki. Hazetu čytać nia stydna, a stydna tamu, chto hazet nia čytaje. Dyk wypiswajcie hazety i prašwiaćciesia, bo prašwiera jość pryjacielem čaławieka, a ciemra woraham.

A. Ł.

„HRAMADA“, JAJE PAWADYRY I BIEŁARUSKAJA SPRAWA.

Nawahradčyna 17 sakawika 1931 h. Słušna nazywaje karespandent „Bieł. Krynicy ū numary 10 u karespandencyi: „Ad krasnaha znamieni da biełaha arła“ b. hramadaŭcaŭ „hramadaŭskimi skakunami“.

Ciapier stała jasna ūsim, pašla razhromu i akančalnaha razwału „Hramady“, što hramadaŭski „gigant“ na hlinianych nahach byŭ blufam uzduťym hramadaŭskimi majstrami. Wyjawiłasia tak-ža susim jasna, što majstry hramadaŭskaha „giganta“, tworačy jaho siarod biełarusau, nia mieli nijakaje, choćby i mylnaje biełaruskaje idej. Twarcy hramadaŭskaha „wialikana“ — abo byli ū toj čas palityčnymi dziaćmi, abo świedamymi worahami biełaruskaje sprawy.

Apošniaja razhryŭka „inżynieraŭ i technikaŭ“, jakija ū swoj čas tak zajadła budawali hlinianaha hramadaŭskaha „giganta“, pakazwaje na adno i druhoje.

Dziela taho, što i ja sam byŭ uwiedzieny ū bład hramadaŭskimi kličami i napuśanaściamy kolišniaj hramadaŭskaj presy, jak b. hramadawiec nie chaču asudžać pawadyroŭ i kiraŭnikoŭ b. „Hramady“ ū warožaści ich da sprawy biełaruskaj. Uważaju ich tolki za biezhratnych palitykaŭ a ichnuju pracu ū „Hramadzie“ za dziciaču zabaŭku ū palityku, jakaja narabiła niamala škody dla biełarusau, pakuńuśy pa sabie tolki abłomki maralnych razwalinaŭ.

„Hramada“, jakaja niamieła ū sabie aničahusieńki biełaruskaha, aprača biełaruskaje mowy, jakoju karystaliśa twarcy hramadaŭskaha „wiali-

kana“, nie zmahła pa sabie pakuńuć ničoha sa praŭdy biełaruskaha. Praŭda, śled „Hramady“ na biełaruskaj wioscy astaŭsia, a imienna: biazpryncypowaść, upadok maralny i biazhluzdy klasawy padziel biełarusau, jakija ū sapraŭdaści rožniacca tolki fachowaściam, a nia majemaściam.

Słowam, „Hramada“ padhatawała tolki hrunt dla kamunistyčnaj demahohli i to nia susim adpawiedny. Dla biełaruskaje-ž sprawy pryčyniła adno tolki škodu.

Z hetaha wynikać, što ū „Hramadzie“ najbolš celowa prawodzili swaju dumku dyk heta kamunisty, a biełarusy tolki wučyliśa palitykawać i zabaŭlaliśa jak dzieci ū palityku, lepiačy z hliny hramadaŭskaha „wialikana“.

Z usiaho hetaha možna było-b śmiajacca, kab nia treba było plakać. Ale woś biada, što za niazdarnaść hramadaŭskich palitykaŭ ci za ich palityčnyja dziciačyja zabaŭki musić ciarpieć biełaruski narod. Mnohija biełaruskija siemji i ciapier jašče abmywajucca ślaźmi pa swaich blizkich siamiejnamu sercu asobach, jakija pali achwiaraj hetaj biazhluzdnej palityki „Hramady“.

Samyja-ž pawadyry i kiraŭniki b. „Hramady“, kali ich pastraŭyli dziahać, parazchwatali hramadaŭskija cacki i apynuliśa z imi adny na dworyšcy Maskwy, a druhija na panadworačku Wařawy. A narod? Narod astaŭsia na swaim miescy i musić ciapier zalečywać tyja rany, jakija spryčyniła jamu biezpryncypowaja „Hramada“.

B. Hramadawiec.

KRYCHU AB NAŠAJ MOŁADZI.

Baradzieničy, Braślaŭskaha pawietu, Moža chtokolečy dumaje, što i na śwecie nas niama, ale niapraŭda, my jašče żywiom. Woś-ža chaču paru sloŭ napisać ab našaj moładzi. Jana ciapier padzialiŭšysia na dźwie hrupy. Da pieršaje hrupy naležyć świadomaja moładź, jakaja ūmieje kachać swajo rodnaje biełaruskaje, a da druhaj hrupy adychodziać nieświadomyja, ačmučanyja, blizkija družbaki pjanstwa, u nas ich nazywajuć „raźnikami“. Na zapusty sioleta moładź zładziła wiaskowuju wiečarynu. Praŭda, na hetu wiečarynu sabraliśa ūsie, ale nie nadoŭha, bo „raźniki“ stali narušać supakoj. Moładź świadmiejšaja nie pajšla im nasuproč, a tolki pakuńiła ich adnych i sama pierajšla ū druhoje pamieśkańnie, dzie razam chłopczy i dziaŭčaty pajali zapusnyja biełaruskija pieśni — „siwy konik“, „ciomna nočka“ i inš., zabaŭlajučysia ū hulni. U nas pieśni wielmi cenić moładź. Hetuju luboŭ da rodnaj pieśni ūzbudziŭ u nas ks. Šutowič. A henija „raźniki“ astaliśa adny, aź zubami skryhatali, što niama z kim padracca, dyk pośla dawaj sa złości bić nažami ū ścianu, kalečačy sabie ruki. Sapaŭdy, aź žud biare ad źwierstwa, jakoje panuje siarod našaj moładzi. Darahija braty, para ūžo pakuńuć hetyja dzikija prywyčki!

Darahija braty, abrazumiejciesia i waźmiećciesia da pracy prašwietnaj. Ładźcie teatralnyja pradstaŭleńni i pracujcie na rodnaj niwie. Zamiest addawać hroš na pjanstwa — lepš addajcie na literaturu, katoraja pramywaje wočy ad ciemry.

Čeść i sława tej hrupie moładzi, jakaja ūžo ūmieje šanawać rodnaje słowa i rodnuju kulturul Kutarha.

JAK PADPILI, TADY „ASYMILAWALISIA“.

Pierabrodzie, Braślaŭskaha paw. U minułym miesiacy, jašče prad zapustami, mjajscowyja čynoŭniki ładzili pradstaŭleńnie Prad hetym razyšoŭsia słuch, što pradstaŭleńnie panskaje budzie biazpłatnaje koźnamu. Achwotnikaŭ biazpłatna pahladzieć na pradstaŭleńnie znajšośia mnoha. Ale, jak pryjšli hladzieć, tady potrebowali i płaćty. Mała znaślośia takich, što mahli zapłacić, kab pahladzieć na pradstaŭleńnie, ale jak pačaliśa tancy, dyk moładź nia wytrywała i chto kolki mohučy zaplacili za ūwachod i dawaj skakać. Wiedamaja reč, što ū natoŭpie na tancach źmienka čynoŭnikaŭ i wučycioŭ apynuťsia ū niaznačnaj mienšaści i pawiejała ū natoŭpie ducham biełaruskim. Niezdawolenyja čynoŭnički i wučyciali śpiarša krucili nasami, a nawat i padśmiejawali z biełaruskich „mužyckich“ skokaŭ i pieśniaŭ, ale paśla, kali krychu niedzie schawaŭšysia „zrabili pa służbowym“, asymilawaliśa. Śpiarša kinuliśa da rastejščyny, miaśali jaje z polščynaj, a paśla rezali čyściusieńka pabiełarusku, jak repu hryźli. Dy niatolki hawaryli, ale pialali i lawonichu skakali, a skačačy chwalili, što nadta pryhoży taniec i dobra skakać.

I. Ž.

TREBA DOBRVCH PASTYRAŬ.

Podansk, Braślaŭskaha paw. Našy ludzi relhiŭnyja i biaz cerkwy ū žyćci abchodzicca nia mohuć. Biada adna, što ū našych cerkwach świaśčeńniki čużyja. Jany pierawažna rasiejcy. Wiedama, čaławiek čuży nia ūsie biedy adčuwaće taho narodu, z jakoha nie pachodzić sam. Dy tut i ničoha dziŭnaha — heta jość susim naturalnaje źjawišča. Zaŭsiody swajak skarej pamoža ū biadzie, jak čuży. Swajak zaŭsiody čujecca niejak u abawiazku ū swaich adnosinach da swajaka, kab pamahać u biadzie. Hetak sama i ū narodzie. Biełarus zaŭsiody čujecca ū pieršuju čarhu pamahać biełarusu, rasiejac rasiejcu, palak palaku i h. d. Dyk i ničoha dziŭnaha, što „našy“ świaśčeńniki, jak čużyja nam panarodnaści, nie adčuwačy usiaje našaje biady. Woś przykład. Niadaŭna byŭ torh u našym prychodzie adnaho prychadźanina z duchoŭnym pastyram za šlub. Duchoŭny pastyr potrebowau za wianiec stolki, kolki prychadźanin nia moh dać, i pačaŭsia torh. Adzin trebuje stolki, a druhi daje mienš. Nia mohučy dajści da ładu, pačali prywodzić „adwakataŭ“ i što z hetaha? — kałatnia i tolki. Kab hetaha nia było, nam treba swaich dobrych pastyraŭ biełarusau. Padanski.

TREBA DUMAĆ SAMYM AB SABIE.

Kimiany, Wil.-Trockaha paw. Stohnie nas wiaskowiec pad ciazaram žyćcia zaŭsiody. Kab pamahćy swajmu horu i ablahćyć žyćcie, sam adnak nia dumaje. Spadziajecca jon zaŭsiody, što niechta jamu paprawić los.

Braty, hetakaja dumka susim fałšywaja. Nichto nikomu ščaścia nia daŭ. Ab lepšaj doli dla siabie musić dbać sam narod. Dyk woś i nam treba tak думаць.

Dziela hetaha treba nam uświedamicca, što my biełarusy i tady supolna z usim biełaruskim narodom dbać ab lepšaj doli dla swajho narodu.

Tolki hetakaj darohaj zmožam paprawić svoj los. Inšaje darohi niama.

Pakryŭdžany sielanin.

Ab haspadarcy.

Našto arom, baranujem.

II.

Na abrałanńie hleby składjucca: wałačeńnie, baranawańnie (zwyčajnaj baranoj abo spranžynoŭkaj), waławańnie i vorka (arańnie). Koźnaja z hetych čynnaściaoŭ, wykonywanaja asobnaj snaściam, maje na mecie niešta inšaje; zachowuje adnak z saboj takuju lučnaść, što ūsie razam tolki ūziataje dawodzić hlebu da stanu śpiełaści (Bodengare), a adnu čynnaść druhaj zamianić nie pazwalaće. Asabliva-ž myłieca toj, chto biez potreby pieraworywaje (hłyboka) swaju hlebu pad adnu i tuju-ž raścinu bolš, čym adzin raz. Kali hleba adnak paśla hetaha nia budzie jšče dawiedziena da stanu śpiełaści, — a jnakš i być nia moža — dyk na dalšaje abrałanńie jaje treba ūżyć ūžo nia pluha, a inšaj snaści.

Heta majučy naŭwiecie, razhledźmo pa čarzie asnaŭnyja čynnaści z haspadarskaj snaściam na hlebie tak, jak jany spatykajucca ad rannaj wiasny da poznaj wiosni.

Viasna. Haspadar musić iści čym chutčej u pole, ale nia moža tudy wyjšć pierš, čymsia pole absochnie. Z druhoha boku adnak nielha dapuścić i da taho, kab z hleby vyparyŭsia ūwieś ceny zapas zimovaj vohkaści (vilhaci); treba prasuśyć tolki vierchni płast hleby. Dasiahaćecca hetaha zraŭnańniem paślazimovych hrabianioŭ hleby pry pomačy adumysłovaj, wielmi prostaj haspadarskaj snaści, zwanaj v a ł a č y ł a m. Vychodzić z im u pole, jak tolki abčachnie ralla. Zawałocywańniem vytvarajecca wielmi cienki słoŭ ūzvaruśanaj ralli, jakaja byccam „zacienivaje“ (kładzieć cień) reštu vohkaści ū hlebie, nie pazwalačy jej vyparycca: wałačeńniem razrywajucca vierchnija čaści vytvaryŭšychsia za zimu ū złažaj ralli h. zv. kapilarau i vada nia moža vyparyvacca. Zatoje praz zvaruśany wałačeńniem vierchni płast hleby znachodzić dostup u jejnuju siaredzinu pavietra, vlecier, jakija samuju hlebu chutčej prasuśyvujać. A hetaha i treba. Wałačeńnie wiasnoj raŭnuje taksama hlebu, što jość kaniečnym pry siaŭbie siejałkaj, a taksama pabudžaje da prarastańnia ziella, jakoje chutka i lohka paśla žniščycca baranoj. Wałacyła jość pieršaj haspadarčaj snaściam na wiasnu.

Baranawańnie jość dalšym ciaham pracy na ralli, a nawat i na sienažaci. Zadačaj barany jość pieradusim paražbivać bolšyja kamy (hrudki)

i celyja skiby rali i dakončyć toje, što pačalo wałačyle: „zacienivańnie“ i zraŭnańnie rali, vybaronyvańnie prarosšaha ziella (i pyrniku); zabaronyvańnie štučnych hnajoŭ i siaŭby pry ručnym razsiejvańni, razbaronyvańnie sienažačać. Zaležna ad jakaści (viazkaści) hleby i mety, dzieła jakoj baranavańnie prawodzićca, użyvaćca roznych baronaŭ: lohkich, ciazkich, a pieradusim h. zv. spranžynowych i specyjalna sienažatnych. Zaciemić tut treba, što paniaćcie „lohkaści“ i „ciazkaści“ barany zaležyć nia hetulki ad ichnaj sapraŭdnaj vahy, kolki ad zdolnaści pranikać uhljeb hleby: barony z hustymi zubami pranikajuć plytka i nazyvajuca lohkim baronami; naadvarot, barony z zubami redkimi pranikajuć u hlebu značna blybiej i nazyvajuca baronami ciazkimi. Treba ab hetym pamiaćać.

Zadačaj vorki (arańnia) jość pieradusim pieravaročyvańnie hleby i zavoryvańnie ŭ jaje hnoju. Kryšeńnie baraźnianaj skiby nie zaŭsiody zarachoŭvajecca da hałoŭnych zadačaŭ vorki; na heta jość barana, jość wał: ich treba ŭmieia ŭżyvać, a nie paroć biazmysna pluham piasok ci i inšuju hlebu niekalki разоŭ. U hetym toicca viałiki i časty hrech našaha ziemlaroba.

Ad zvyčajnaj, narmalna-hlybokaj vorki treba adroźnivać plytkaje (na dałoŭ) zavoryvańnie aržyšča (padluščańnie) zaraz-ža pašla siarpa: tut zavoryvańnie maje za zadaču zvyčajnaje zacienivańnie, jak heta było pry vałačeńni, abo baranavańni hleby zaaranaj. Prociŭlehała hetamu, hlybokaj vorka (uvosień) maje za zadaču pahlyblańnie hleby, a tym samym i pabolšańnie ŭradžajnaści.

Pravilaŭ być musić, kab usia vorka była vykanana na zimu i ničoha nie astavałasia na viasnu: viesnavaja vorka adluščaje hlebu ad spođu (pieraryvaje kapilary) i pokul jana ssiadzićca, pasievy cierpiać ad suchaści, a časta i hinuć.

Niečym pasiarednym pamież baranoj i sachoj (pluham) jość kultyvatar — snaćć wielmi patrebnaja na ciazkich (hlinistych i hlaistych) hruntach. Użyvaćca jaje pieravažna jak barany.

Na lohkich (supiaskowych) hlebach patrabujućych nie razdrablańnia, a ściskańnia, nieacenienuj haspadarčaj snaćciu jość hladki wał. Hety-ž wał jość dobrym i na hruntach krychu navat ciazkaj hleby, kali treba byvaje, asabliva viasnoj, uzaranuju ralu chutka absadzić. Inšyja formy vałaŭ (h. zv. „kalčatki“) wielmi przyhodny i dla raźbivańnia hrudaŭ ciazkich hlebaŭ, a asabliva dla kryšeńnia tvoračajsia na pasievach „skarynk“.

inż. A. K.

Naša pošta.

Śloznavokamu. Za prysłanaŭ dziakujem. Karespandencyi wykarystali, wierš pry nahodzie nadrukujem. B. S. Karespandencyi atrymali, dziakujem, wykarystajem u nastupnych numarach.

Żabionku. Za karespandencyi dziakujem, karystajem, hazetu pasyłać budziem. Pišycie, drukawać budziem. Jak pryšlićcio padpisnuju platu, wyśleŭ sa dzwie knižki.

Wilkonščyku. Za wieršy dziakujem, pa mahčymaści budziem staracca nadrukawać.

Durejku. Dziakujem, karystajem. Z pieramienaj adrasu trudna ŭładzić, bo ŭžo wysłany karty prenumeraty. Kutarhu. Z achwotaj źmiaščajem, pišycie bołš.

Wilkojciu. Hazetu pasyłać stała budziem ad 1. IV, bo ŭžo na hety miesiac wysłany karty prenumeraty. Jak pryšlićcio padpisku, tady moža wyśleŭ knižku.

Łomanosu. Dziakujem, karystajem u hetym numary. „Pieršyja Łastaŭki“ wypiswajcie z kniharni „Pahonia“ — Wilnia Ludwisarskaja 1. Pašlićcio ŭ kniharniu 50 hr., a kniharnia wyśle Wam knižku.

Chmielu. Hazety Wam nia spyniam. Atrymaŭšy hrošy, premiju wyśleŭ pawodle apošnijaŭ našaj abwiestki.

Roŭbuciu. Zhodna z Wašaj prośbaj karespandencyju Wašu wykarystajem u nastupnym numary. Pišycie bołš ab žyćci ŭ wašaj staroncy.

Tarasewiču. Hazetu pasyłajem. Kania pakažycie weterynaru (kanawału), jon Wam najlepš paradzić.

Ławyšu. Jak pryšlićcio hrošy, tady wyśleŭ knižki. Hazetu pasyłajem.

Čaplinskamu. Prośbu spoŭnili, hazetu pasyłajem, pišycie da nas i pracujcie dalej.

Spaku. Prośbu spoŭnili, hazetu pasyłajem. Z asabistaj sprawaj paradzićcia ŭ doktora.

W. H. Rukapis atrymali, razhledzim, kali padojdzie — budziem drukawać. „Prav. Belarys“ nia wychodzić. Pišycie da nas ab žyćci wašaj staronki.

Pupinu. Dziakujem, skarystajem. Da „Rodnaj Mowy“ žwiarniećcia sami, moža i wyśleŭ.

Niawieru. Atrymali, dziakujem. Ale nadta-ž doŭhaja, prydziecca dzieła ekanomii miesca šmat skaracić. Pišycie koratka i jasna, jak heta Wy možacie. Pazdraŭlam z imianinami.

Instrukcyja Bielaruskaha Instytutu Haspadarki i Kultury.

VIII. Jak wieści sabrańni i pisać pratakoły?

Atrymaŭšy dazwoł ad Starasty na ahulnaje sabrańnie, urad hurtka przyhataŭlaje matarjał, ab jakim maje być hutarka na sabrańni (padličwaje przychod i raschod, žbiraje ŭsie fakty z swajej dziejności i h. d.)

Kali ŭžo siabry zyšliŭsia i nadyšla aznačana ŭ pawiedamleńni hadzina, staršynia adkrywaje sabrańnie, naprykład takimi sławami:

Adkrywaju ahulnaje sabrańnie hurtka, paradak našaha sabrańnia budzie taki: (adčytwaje punkty paradku dnia, jaki byŭ padadzienny ŭ pawiedamleńni da Starastwa).

Potym pierachodzić da pieršaha punktu, daje sprawazdaču z hetaha punktu, kab zaznaczyć sabraŭšychsia, u čym sprawa, potym daje hołas paparadku tym, chto choča ŭ hetaj sprawie hawaryć, a ŭ kancy, kali sprawa spornaja, prawodzić hałasawańnie. Sekretar zapiswaje paŭstanowu.

Potym pierachodzić da druhoho punktu sabrańnia i hetak sama jaho abhawarwajuć, potym da treciaha i hetak dalej aź da kanca. U „biahućych sprawach“ abhawarywajuca ŭsie sprawy, jakija nia byli pastaŭleny wyrazna na paradak dnia, a jakija ŭspyli ŭ časie sprečak i hutarak. U „biahućych sprawach“ dobra abhawaryć mahčymaści pracy i razam paradzićca, što rabić u hurtku i nadalej?

Kali ŭžo ŭsie abhaworana, staršynia začyniaje sabrańnie, kažućy: „prašu ličyć sabrańnie začynienym“ i ad hetaha času končycca aficyjalnaja časć sabrańnia. Prywatnyja hutarki i narady mohuć adbywacca, jak pierad, tak i pašla aficyjalnaha pasiedžańnia.

Z aficyjalnaha pasiedžańnia zaŭsiody pišacca pratakoł.

*Pratakoł — heta jość apisańnie ŭsiach ta-
ho, što hawaryłasia i što pastanaŭlałasia na
sabrańni. Treba dziaržacca taho prawa, što pra-
takoł pawinien być najkaraciejšy, padajućy ŭsie
pastanowy sabrańnia (kaho wybrali, što pastana-
wili, kamu što daručyli i h. d.). Jość roznyja
sposaby pišać pratakoły. Padajom tut formu pi-
sańnia pratakołaŭ najpraściejšuju, dastupnuju dla
kožnaha mienie-bolej hramadzkaha čławieka.*

Pratakoł

Ahulnaha sabrańnia . . . . . hurtka, adbytaha
dnia . . . 193 . . h. u . . . . .

Paradak dnia:

1. Sprawazdača ŭradu hurtka z swajej dziejności.
2. Wybary nowaha ŭradu,
3. Załažeńnie biblijateki-čytni.
4. Biahućyja sprawy.

Ahulnaje sabrańnie Hurtka pastanawiła:

1. pryniać da wiedama sprawazdaču ŭradu, wyrazić jamu padziaku za jaho pracu i pierasłać hetu sprawazdaču ŭ Centralu.

2. U nowy urad vybrany takija siabry: Andrej Ziaziula (atrymaŭ 15 hałasou), Ściapan Mazol (hałasou 14) i Maciej Ryżyk (hałasou 12). Kandydatami ŭ urad adnahałosna vybrany takija i takija . . . . .

3. Pastanawili załażyć biblijateku-čytniu, jakaja budzie mieścićca ŭ wioscy . . . . . u domie Andreja Ziaziuli. Na zahadčyka biblijateki-čytni vybrany Maciej Ryżyk. Jamu daručana prawieści ŭsie farmalnaści z zakładzinami biblijateki-čytni.

4. U biahućych sprawach była abhaworana sprawa wypiski i pašyreńnia bielaruskich hazet. Hetu sprawu daručyli tamu i tamu. Taksama pastanawili pamahćy załażyć hurtok Instytutu u susiedniaj wołaści, hetu sprawu daručyli tamu i tamu.

I hetak dalej, aź pakul nie zapisucca ŭsie pastanowy sabrańnia. Na sabrańni pišycca čarnawik pratakoł, a pašla sekretar upiswaje jaho

Zorku. Dziakujem, budziem karystać, pišycie bołš i druhich zaachwoćwajcie.

Hrošy atrymali: Ad A. Kurec i W. Iwančyka pa 4 zł., M. Pasiuty, W. Walentynowiča, J. Korčyka pa 2 zł., K. Judykaha, M. Piotroŭskaha, J. Łohača pa 1 zł., P. Władyki 60 hr. Dziakujem, hazetu pasyłajem, naležnuju premiju wysłali, P. Biechanskamu — 1. 50 atrymali, pačakaŭšy spoŭnim prośbu.

Bielaruska-Amerykanskamu Nacyjanalnamu Sajuzu. Atrymali, budziem pišać, atrymali tak-ža i 1 dolara prośbu spoŭnim.

ŭ sšytok ŭžo načysta. Pratakoł padpiswaje staršynia i sekretar sabrańnia. Ab usich waźniejšych pastanowach treba dać znać u Centralu zaraz-ža abo pry hadowaj sprawazdaču (u lutym miesiacy).

Na druhim schodzie možna kožny raz adčytać pratakoł z papiaredniaha sabrańnia i tahdy siabry hladziać, ci ŭsie spoŭniena, što było paŭstanoulena.

Na kožnym ahulnym sabrańni treba kaniešnie abhawaryć mahčymaści pracy — što rabić? Kali ŭžo załažyli bibl.-čytniu, to pašyrajcie bielaruskaje drukawanae slowa, kali pašyryli biel. knižki i hazety, ładźcie pradstaŭleńni, wiečaryny, lekcyi i h. h. Rabiećcie toje, što dla Was jość mahčymym i karysnym dla narodu. Hetak Wy spoŭnicie swoj abawiazak pierad T-wam i pierad narodam.

IX. Wywieska hurtka.

Kožny hurtok moža na swajej kwatery pawieści wywiesku, jakaja budzie świedčyć ab miescy prabywańna ŭradu i kancelaryi hurtka. Wywieska moža być takoj formy i źmiestu:

Koło	Hurtok
Białoruskigo Inst. Gospadarki i Kult.	Bielaruskaha Instyt. Haspadarki i Kultury
i	i
Biblijoteka-čytnia.	Biblijateka-Čytnia.

Kali pry hurtku nima biblijateki-čytni, to hetyja apošnja slovy možna prapušćić.

Wywieska pawinna być u polskaj i bielaruskaj mowie. Pabielarusku na wywiescy možna pišać łacinkaj ci hreždankaj, jak chočućy. Hreždankaj budzie tak: Гурток Беларускага Інстытуту Гаспадаркі і Культуры і Бібліятэка-Чытальня.

Pažadana, kab usie wywieski B. I. H. i K. mieli adnu formu: na bielym hruncie slovy napisanyja čyrwonymi litarami. Samuju wywiesku možna zrabić z blachi, doščak abo z jakoha inšaha matarjału.

Kali hmina zachoča ablażyć wywiesku padatkam (a moža heta zrabić, ale nia bole jak 10 zł. u hod), hurtok moža žwiarnucca da hminaj Rady z prośbaj, kab zwolniła ad hetaha padatku, matywujućy tym, što heta nie handlowaje pradpryjemstwa, a kulturna-prašwietnaja ŭstanowa. Hminnaja rada ŭ hetym wypadku pawinna roŭna adniaścisia, jak da polskich „kołaŭ“, tak i da bielaruskich hurtkoŭ.

Hetaksama treba pastupać i tahdy, kali hmina zachoča brać padatak z bielaruskich spektaklaŭ i wiečaryn i štemplawać bilety.

UWAHA. Wa ŭsich sprawach, nie praduhledžanych hetaj instrukcyjaj, abo kali-b dziejałasia jakaja niesprawiadliwaść z boku administrac. ci samaŭradawych ŭladaŭ, treba žwiarnucca da Centrali Instytutu: Wilnia, Ludwisarskaja 1.

Pišućy ŭ Centralu abo ad siabie padajućy skarhu na administracyjnaja ci samaŭradawyja ŭłady, treba zaŭsiody padawać fakty, jakija možna świedzić pry pomačy świedkaŭ abo dakumantaŭ. Treba pieradusim padać: chto dapaściŭsia jakoj niesprawiadliwaści, dzie i kali, a potym apisać usio, jak było. Świedamyja hramadzianie pawinny stojka dachadzić swaich prawou i baranacca ad usialakaj niesprawiadliwaści.

*****

Wypiswajcie katalog bielaruskich knih,
a z jaho abaznačanyja čyrwonym
atramantam pa

tannaj canie knižki!

Bielaruskaja Kniharnia „Pahonia“:
Wilnia, Ludwisarskaja wul. Nr. 1.

*****